

Neu

Un relat de: [AnNna](#)

Nevarà. El cel és ben tapat, i els núvols m'indiquen que tenen ganes de descarregar. Segur. Avui neva. Amb aquestes baixes temperatures, si cau alguna cosa, serà neu.

Neva. Obro la persiana de la meva habitació i veig com aquells núvols que s'insinuaven abans deixen caure uns flocs de neu grossos com mai havia vist caure. Tots junts van creant una pel·lícula blanca al terra asfaltat. Una imatge poc corrent al nostre poble. De segur que a cada casa hi ha algú a la finestra, amb la boca oberta, absorint en pensaments de felicitat davant aquesta tendra situació. Mirant amunt, mirant avall. Tot blanc. També hi haurà algú al carrer, sentint com la neu es fon damunt els cabells que se'ls surten de les gorres i els guants que els protegeixen els dits. Tots sorpresos, vivint com en un món estrany, però gaudint al màxim d'aquest moment sabent que acabarà aviat.

Ha nevat. Els carrers, abans blancs, comencen a ser bruts de fang i els cotxes tenen a sobre un polsim com de sucre. El carrer és ple de ninots de neu. Els nens s'escalfen al foc que algú ha encès a la llar de foc del menjador; i tot i que algun d'ells passarà la setmana al llit per no haver fet cas als pares i haver estat massa estona gaudint de la seva condició de nen, tots semblen contents. Mentrestant, la televisió mostra unes imatges que podrien ser de qualsevol país nòrdic, però que són de casa.

19.04.06